

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“Ινα σωφρόνως καί δικαίως καί εύσεβως ζήσωμεν”

Μάιος 2014

έτος 41ο

άρ. φύλ. 667

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Αθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Έπαλξεις, 40 έτη άγώνων (1974-2014)

Κυριακή 4 Μαΐου και ώρα 11:00 π.μ.

Αιθουσα «Έπαλξεις», Ζήνωνος 3, β' όρ., Όμονοια

Θά μιλήσουν παλαιοί και νέοι συνεργάτες των Έπαλξεων για τὸ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Καθολικῆς Ορθοδοξίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἔορτῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Έπτὰ Διακόνων, καὶ γιὰ τὴν προσφορὰ ἐπὶ 40 ἔτη τῆς ἐφημερίδος «Έπαλξεις».

Θά προηγηθῇ ἐκκλησιασμὸς στὸν Ι.Ν. Αγ. Κων/νου Όμονοίας καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν ὄμιλων θὰ ἀκολουθήσῃ γεῦμα ἀγάπης στὴν αἰθουσα «Έπαλξεις».

Εἰσόδος ἐλεύθερη.

σ.σ. Παρακαλοῦνται παλαιοί καὶ νέοι ἀναγνῶστες μας ὅπως παρενρεθοῦν στὴν ἐκδήλωση αὐτὴν πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ ὠφέλεια ὅλων.

Οσοι ἐπιθυμοῦν νὰ παρακαθίσουν στὸ γεῦμα ἀγάπης, νὰ τὸ δηλώσουν τὸ ἀργότερο μέχρι τὸ Σάββατο 3 Μαΐου τὸ μεσημέρι στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6987 353063.

Ο ἀγώνας τῶν τυφλῶν

Σάββατο 3 Μαΐου και ώρα 7:00 μ.μ.

Αιθουσα «Έπαλξεις», Ζήνωνος 3, β' όρ., Όμονοια

Μὲ τὴν εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 38 ἐτῶν ἀπὸ τὸν ἀγώνα τῶν τυφλῶν (Μάιος 1976) θὰ προβληθῇ ἡ ὁμώνυμη γνωστὴ τανία τῆς Μαίρης Χατζημιχάλη-Παπαλιοῦ, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία προβάλλονται τόσο ἡ ἀδιαφορία τῆς κρατικῆς ἔξουσίας καὶ ἡ ὑποκριτικὴ φιλανθρωπία ὁργανώσεων ὅσο καὶ ἡ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ τῶν ἀγωνιζομένων τυφλῶν γιὰ ἔργασία καὶ παιδεία καὶ ὅχι ἐπαιτία.

Εἰσόδος ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἰθουσα τῶν Έπαλξεων, Ζήνωνος 3, β' όροφος, πλ. Όμονοίας γίνονται:

Κάθε Σάββατο και ώρα 6:00 μ.μ. παραδοσιακοὶ χοροί, ώρα 7:00 μ.μ. ἐπίκαιρη ὄμιλία καὶ στὶς 8:00 μ.μ. μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ και ώρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ ἀτόμα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἡλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ορθόδοξη Έφημερίδα «Έπαλξεις», τηλ: 210 5230948, 6987 353063.

Οἱ Έπαλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὄμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Έπαλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἰθουσά των, Άναγεννήσεως 19 (πλησίον Αγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὄμιλία καὶ Ιερὰ Παράκληση κάθε Τρίτη βράδυ και ώρα 7.00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλεια τῶν.

Πληροφορίες: Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ιατρός-Θεολόγος, στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Ἡ κρίση συμπαρασύρει τὴν οἰκογένεια

ὑπὸ Κων. Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Κρίση λέμε μιὰ χρονικὴ περίοδο μεγάλων προβλημάτων, ποὺ βάζουν σὲ κίνδυνο τὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Ή πρώτη κρίση ξέσπασε μέσα στὸν Παραδεισο κιόλας, ὅπου ὁ Αδάμ ἀκούσε τὸ: «Ἄδαμ, ποὺ εἶ;» καὶ ἐφοβήθηκε. Αὐτὸς ὁ φόβος εἶναι ἡ πρώτη κρίση. Οἱ πρωτόπλαστοι ἦταν ἡδη οἰκογένεια.

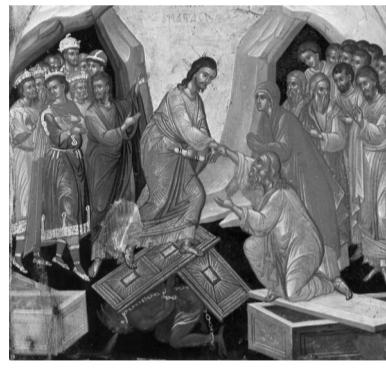
συνέχεια στὴ σελ. 2

Χριστὸς Ἀνέστη, τολμάτε

Χριστὸς Ἀνέστη τὸτε, τώρα καὶ γιὰ πάντα, ἀφοῦ «Χριστὸς ἐγερθεὶς οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτὸν οὐκέτι κυριεύει» Σ' αὐτὴν ἀκοιβῶς τὴν ἀείζωη ἀναστημένη καὶ ἀναστάτινουσα δύναμη τοῦ Παμβασιλέως καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ στηριζόμενοι οἱ πιστοὶ ἀκόλουθοι Του ἐτόλμησαν πάντοτε καὶ ἐνήργησαν σημεῖα καὶ θαύματα, φανερώνοντες ἔτσι τὴν δύναμη τοῦ Αναστημένου Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ πίστη αὐτὴ ὠθησε τὸν μαθῆτη Ιωάννη νὰ παραμείνῃ κοντὰ στὸν πάσχοντα διδάσκαλο Του, παρὰ τὴν ἀντίδραση τοῦ ὑποκριτικοῦ ἐβραϊκοῦ κατεστημένου καὶ τὰ οὐρλιαχτὰ τοῦ μανισμένου ὄχλου. Μὲ αὐτὴν τὴν πίστη τόλμησε τὸν βουλευτή Ιωσὴφ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Πιλάτο τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ μέλος τοῦ συνεδρίου Νικόδημος νὰ παραβλέψῃ τὶς διαταγὲς τοῦ συνεδρίου καὶ νὰ συμπράξῃ στὴν ταφὴ τοῦ Κυρίου. Μὲ αὐτὴν τὴν πίστη τόλμησαν οἱ μαθήτριες νὰ μεταβοῦν στὸν ζωηφόρο τάφο τὰ ξημερώματα τῆς Κυριακῆς, παρ' ὅλον ποὺ ἦξεραν ὅτι ὁ τάφος ἦταν σφραγισμένος καὶ φυλασσόταν ἀπὸ σκληροτράχηλη ὁμαδικὴ κουστιδία.

Μ' αὐτὴν τὴν πίστη στὸν Αναστάντα Λυτρωτὴ ἀρχισαν τὸ κήρυγμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ οἱ μαθῆτες σὲ ἀφιλόξενα περιβάλλοντα καὶ ὁ πρωτομάρτυρας Στέφα-

νος καὶ ἄλλοι διάκονοι τὴν κοινωνικὴ δράση. Μ' αὐτὴν τὴν πίστη τόλμησαν τὰ ἑκατομμύρια τῶν μαρτύρων νὰ ἀντιμετωπίσουν δικαστὲς καὶ συκοφάντες καὶ νὰ διακηρύξουν παντοῦ τὸ μήνυμα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.

Μ' αὐτὴν τὴν πίστη τόλμησαν οἱ προγονοί μας νὰ κρατήσουν τὴν Ορθοδοξία καὶ τὴν ἐλληνικὴ γλώσσα, ὡς καὶ τὸ κοινοτικὸ πνεῦμα, σ' ὅλη τὴν μακραίων τουρκικὴ σκλαβιὰ καὶ ὅταν ἤρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, τόλμησαν νὰ πραγματοποιήσουν τὸν γενικὸ ξεσηκωμό, ἔστω σ' ἓνα μικρὸ κομμάτι τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου. Ή ίδια πίστη καθοδηγούσε τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς λευτεριᾶς σ' ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν προάσπιση τῆς πίστεως καὶ τῆς πατριότητος, ὅπως κατὰ τὸ 1940-41 καὶ κατὰ τὴν Ἐθνικὴν Αντίσταση.

Αὐτὴ ἀκοιβῶς ἡ πίστη θὰ ἐπρεπε νὰ καθοδηγῇ καὶ τοὺς ἑκάστοτε κυβερνήτες τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κράτους, γιὰ νὰ γίνῃ ἡ χώρα μας τόπος ἀναστάσεως, ἐλληνικῶν ἔργων, ἀλληλοβοηθητικῶν κοινοτήτων καὶ κάθε πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς προοδίου. Λόγῳ ὅμως τῶν γνωστῶν συνθηκῶν, κάτω ἀπὸ τὶς ὀποῖες δημιουργήθηκε τὸ ἑλληνικὸ κράτος, καὶ τῆς ξενόφρονης νοοτροπίας τῶν πολιτικῶν καὶ λοιπῶν μορφωμένων Ἐλλήνων ἡ πίστη αὐτὴ ἀτόνισε καὶ πολλὲς συνέχεια στὴ σελ. 2

Ἀδύνατη ἡ συνεργασία

Ἔναι λυπηρὸ ὅτι, παρὰ τὶς πολύχρονες προσπάθειες τῆς Ε.Χ.Ε. (Ἑλληνικῆς Χριστιανοκοινωνικῆς Ένωσεως) καὶ τῶν Έπαλξεων πρὸς δημιουργία κοινοῦ κοινωνικοπολιτικοῦ φορέως γιὰ τὸ καλὸ τὸ τόπου, δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ συνεργασία τῶν ἐπιμέρους πατριωτικῶν καὶ κοινωνικῶν κινήσεων. Δὲν εἶναι τῆς παρούσης νὰ ζητηθοῦν εὐθύνες. Ίσως δοθῇ ἄλλη καλύτερη εὐκαιρία γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς πολυπόθητης συνεργασίας.

Πάντως, ἡ Ε.Χ.Ε. ἀπέστειλε προσφάτως καὶ ἄλλη ἐκκληση γιὰ συνεργασία, ὅπου μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρει: «... ἡ ἐκλογικὴ αὐτὴ συνεργασία θὰ εἴναι πιὸ ἀποτελεσματικὴ, ἐὰν γίνῃ μεταξὺ τῶν ἐπιμέρους πολιτικῶν φορέων καὶ ὅχι μόνον διὰ προσχωρήσεως μελῶν τῶν συνεργαζομένων κινήσεων στὸ ψηφοδέλτιο τοῦ μεγαλυτέρου κόμματος.

Καὶ αὐτὸς ὅχι γιὰ προσωπικὸς λόγους ἀλλὰ γιατὶ ἐκτιμᾶμε πῶς ἡ κοινοποίηση στὸν λαὸ τῆς συνεργασίας δημοκρατικῶν καὶ πατριωτικῶν φορέων δημιουργεῖ μεγαλύτερο αἰσθημα ἀσφαλείας καὶ προσελκύει περισσότερο τὸ ἐνδιαφέρον του.

Υπάρχει βεβαίως καὶ βαθύτερος λόγος νὰ ἐπιζητῆται ἡ συνεργασία, διότι ὡς πραγματικοὶ Ἐλληνες καὶ ἀκόλουθοι τοῦ Μακρυγιάνη, πρέπει πάντοτε νὰ ἔχωμε στὸν νοῦ μας καὶ νὰ ἐφαρμόζωμε τὸ «Εἴμαστε στὸ ἐμεῖς καὶ ὅχι στὸ ἐγώ». Άλλωστε, ἡ κοινοτικὴ καὶ συλλογικὴ πρακτικὴ διέσωσε τὸν Ελληνισμὸ κατὰ τὴν Τουρκοκρατία, ἐνώ ἡ παραμέληση τῆς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἀτομοκρατικῆς καὶ καταναλωτικῆς τακτικῆς μᾶς ὀδήγησεν στὸ παρὸν ἀδιέξodo.»

Οἱ «Έπαλξεις» θὰ μελετήσουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν καὶ

Έκκληση για βοήθεια από την I. M. Μαδαγασκάρης

Αγαπητοί φίλοι της Ιεραποστολής, χαίρετε εν Κυρίῳ!

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω διά την συνεχή συμπαράστασή σας στο επιτελούμενο έργο της Ιεράς Μητροπόλεως μας, που, με την Χάριν του Θεού και την ευλογία του Σεπτού προκαθήμενού μας, Πατριάρχου Αλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου, επιτελούμε στη μακρινή Μαδαγασκάρη.

Ο αγώνας συνεχίζεται, παρ' όλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, οικονομικές αλλά και σε έμψυχο υλικό. Άλλα και πώς να σταματήσουμε ένα τέτοιο έργο, όταν η Χάρις του Πανάγιου Πνεύματος προπορεύεται και μας ανοίγει το δρόμο προς Ευαγγελισμό ψυχών αθανάτων; Όταν οι άνθρωποι, που ζουν απομακρυσμένοι σε απομονωμένα χωριά, αφήνουν κόπους και ταλαιπωρίες περιπατώντας ώρες ολόκληρες, για να φθάσουν έως εμάς και να μας παρακαλέσουν να πάμε να τους κατηχήσουμε να γνωρίσουν τον αληθινό Θεό και να ενταχθούν στο σώμα της εικελησίας;

Αλιείς ψυχών

Μια φορά πηγαίναμε σε ένα χωριό, 1.300 χλμ. μακριά από το Ιεραποστολικό κέντρο, για βαπτίσεις... Στο δρόμο σταματήσαμε για φαγητό στα μαγαζάκια που υπήρχαν στο δρόμο. Η παρουσία μας και η εμφάνισή μας κίνησε την περιέργεια των ανθρώπων. Σύντομα συγκεντρώθηκαν αρκετά άτομα γύρω μας και άρχισε η εξήγηση... και η κατήχηση. Αφού τους δώσαμε αρκετά βιβλία της Εκκλησίας μας, αναχωρήσαμε με την υπόσχεση να ξαναπάμε στο χωριό αυτό. Το ξαναεπισκεφθήκαμε και στη συνέχεια δημιουργήσαμε μια καλή ενορία.

Πλημμύρα πειρασμών

Τον περασμένο χρόνο είχαμε πολλές βροχές και κυκλώνες. Στην πόλη Tulear έσπασε το φράγμα του ποταμού και όλο το ποτάμι ξεχύθηκε μέσα στην πόλη. Οι καταστροφές ήταν πάρα πολλές και χιλιάδες άνθρωποι έμειναν στο δρόμο χωρίς τα στοιχειώδη, μεταξύ αυτών και δύο ιερείς. Η Εκκλησία μας δεν έμεινε αδιάφορη στο δράμα των ανθρώπων αυτών. Με πλούσιο ρουχισμό αλλά και με τρόφιμα βοήθησε όσο μπορούσε τους πλημμυροπαθείς αυτούς ανθρώπους. Όσο για τους δύο ιερείς, οι υπόλοιποι της Ιεράς Μητροπόλεως μας έκοψαν από το μισθό τους και συγκέντρωσαν ένα αρκετά ικανοποιητικό ποσόν και βοήθησαν τους δύο ιερείς...

Ενας Ι. Ναός της Μητροπόλεως μας στην περιοχή Tsongobory γέμισε νερά και πολλά αντικείμενα καταστράφηκαν, ομοίως και άλλοι δύο ναοί. Στις περιοχές Vatolatsaka και Besely ο δυνατός αέρας ξεσκέπασε ολόκληρη την εκκλησία και έγιναν οι ναοί αλειτούργητοι. Οι ιερείς τελούσαν

την Θεία Λειτουργία έξω στην ύπαιθρο. Και τους τρεις αυτούς ναούς τους ανακαίνισαμε και, αφού συμπληρώσαμε τον εξοπλισμό που είχε καταστραφεί, μπορούν πάλι να λειτουργήσουν.

Ο Μαδαγασκάρης Ιγνάτιος

Για οποιαδήποτε βοήθεια επικοινωνήστε με την Ομάδα Φίλων Ιεραποστολής, υπεύθυνος π. Δημήτριος Αθανασίου: fdathanasiou@gmail.com.

Πηγές: ishare.gr, fdathanasiou.wordpress.com

Εορτή δημιουργίας

συνέχεια από τή σελ. 1

ως προαναφέρομεν, ως έορτή αγάπης και θαυμασμού πρὸς τὸν Θρίαμβον τῆς δημιουργίας.

Προσφάτως μόνον ἐγένετο σκέψις ύπο πολλῶν Χριστιανῶν νὰ καθιερωθῇ ἡ 1^η Μαΐου ως έορτή τοῦ ἐργάτου Ιησοῦ. Ορθότερον δῆμας θὰ ἥταν ἔαν καθιερούτο πρὸς τιμὴν τοῦ δημιουργοῦ Θεανθρώπου Ιησοῦ, διὰ νὰ μήν ἐνθυμούμεθα μόνον τὴν ἐργασίαν τοῦ Κυρίου ως ἀνθρώπου εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ιωσῆ, ἀλλὰ καὶ τὴν δημιουργικήν ἐνέργειαν τοῦ Φυτουργοῦ τῆς κτίσεως, διὰ νὰ ποιήσῃ καὶ νὰ ὀραῖῃ τὴν φύσιν τοῦ παντὸς ως Θεός.

Ἐτοι, πλέον θὰ θεωρήται ἡ ήμέρα αὕτη ὅχι ως φυσιολατική ἐορτὴ ἀλλὰ ως ήμέρα λατρείας τοῦ Κτίσαντος καὶ ἀεὶ ἐργαζομένου διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀναδημιουργίαν τοῦ κόσμου Θεανθρώπου Ιησοῦ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καὶ ως ήμέρα ἐργασίας, δὲν θὰ ἀναφέρεται αὕτη εἰς τὰ αἴματηρά γεγονότα καὶ εἰς τὰς ἀλληλουσιγκρούσεις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ θὰ ὑπενθυμίζεται εἰς ὅλους ἡ φύσις καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐργασίας, διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος.

Τί ωραιὸν πρᾶγμα θὰ ἥταν, ἔαν κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἐορτῆς ταύτης ἡ ήμέρατο ἀλλὰ καὶ ἡρμηνεύετο ὡς Προοιμιακὸς ψαλμός, ὁ ὄμινος τῆς δημιουργίας μὲ τὸ «ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας», εἰς δὲ τὴν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς νὰ ἡκουέτο ἡ περικοπὴ ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαίου Εὐαγγελίου: «Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ... καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ...»(Ματθ. ΣΤ', 26-28), ως καὶ ἡ περικοπὴ ἐκ τοῦ Αποστόλου Παύλου: «εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ ἐσθιέτω»(Β' Θεοσ. Γ', 10)!

Τότε, οἱ Χριστιανοὶ δὲν θὰ ἡκουῦντο μόνον εἰς τὴν συλλογὴν ἀνθέων καὶ τὴν κατασκευὴν στεφάνων ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διάλογον καὶ ἔργων δόξαν τοῦ εὐλογούντος καὶ πληθύνοντος τὰ σύμπαντα. Ετοι, γενικῶς οἱ ἀνθρώποι δὲν θὰ περιωρίζοντο μόνον εἰς τὴν διεκδίκησιν τῶν κοινωνικῶν τῶν δικαιωμάτων ἀλλὰ θὰ ἐπεδίδοντο καὶ εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἡθικοκοινωνικῶν καθηκόντων, ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν ὄποιων, ως καὶ ἐκ τῆς ἀδικίας, γεννῶνται πλείστα κοινωνικὰ προβλήματα.

(Αναδημοσίευση από το 2ο φύλλο των Επάλξεων, 5ος 1974)

Έπαλξεις, σκοπὸς καὶ προοπτική

συνέχεια από τή σελ. 1

Ἡ σὲ βάθος καὶ πλάτος πρόοδος καὶ ἐπιτυχία τοῦ πολύπλευρου αὐτοῦ ἔργου τῶν ΕΠΑΛΞΕΩΝ συναρτάται μὲ τὴν πνευματικὴν κατάσταση, τὴν ψυχικὴν ἐγρήγορσην καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσην τῶν μελῶν καὶ συνεργατῶν, καὶ ἔξαρτάται ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴν καὶ συνδρομὴν τοῦ κοινωνικοῦ περιγύρου. Τὰ μέχρι τώρα ἀποτελέσματα δικαιώνουν μὲν τὴν ὑπαρξὴν τῆς κινήσεως αὐτῆς ἀλλὰ δὲν ἀφήνουν περιθώρια για ἐφηδυχασμὸν καὶ αὐτοεπιβεβαίωσην. Αντιθέτως, ἀπαιτούν περισσότερην πνευματικήν καὶ ψυχικήν ἐγρήγορσην καὶ ἐντατικοποίησην, περιορισμὸν τῶν λαθῶν καὶ μάλιστα συνεργασίαν ὅλων, γιατὶ καὶ οἱ ἀνάγκες συνέχειας αὐξάνονται καὶ ἡ γύρω μας κοινωνικὴ ἀλλὰ καὶ διεθνῆς πραγματικότητα συνέχως χειροτερεύει.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, λοιπόν, οἱ «ΕΠΑΛΞΕΙΣ» εἶναι υποχρεωμένες νὰ ἀγωνίζωνται, καὶ μάλιστα ὅσο μπορούν πιὸ σωστά, πιὸ δυναμικά, πιὸ πνευματικά, γιατὶ ἀλλοιώς θὰ πάψουν νὰ εἶναι, ἔστω καὶ ἐαν λέγωνται, «Ἐπάλξεις».

Ἄλλωστε, οἱ ΕΠΑΛΞΕΙΣ δὲν εἶναι δημιουργήματα μᾶς στιγματίας ἀποφάσεως ἐνὸς ἡ περισσότερων ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἶναι γέννημα μακροχρόνιας πείρας πολλῶν ἀνθρώπων τῆς Εκκλησίας μας (κληρικῶν, καθηγητῶν, κατηχητῶν, ψυχολόγων καὶ ἀλλων κοινωνικῶν ἐργατῶν), οἱ όποιοι, κατὰ τὴν ἀσκησην τῆς ποιμαντικῆς, διδακτικῆς ἡ κοινωνικῆς διακονίας τους, κατάλαβαν ὅτι ὁ συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐπιμέρους συνεργατῶν εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ κοινοῦ σκοποῦ, δηλαδὴ τῆς πνευματικῆς, μορφωτικῆς καὶ κοινωνικῆς καλλιέργειας τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου μέσα στὴν ὁρθόδοξην προστομούσα συνέχειαν.

Ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ τοῦ συντονισμοῦ ἔγινε αἰσθητὴ κυρίως κατὰ τοὺς θεολογικοὺς φοιτητικοὺς ἀγῶνες τοῦ 1962 καὶ ἐπιτακτικὴ κατὰ τὰ δύσκολα καὶ ταραγμένα χρόνια 1967-1974. Ἐτοι, στὶς 16 Απριλίου του 1974 σὲ κοινὴ σύσκεψη πολλῶν συνεργατῶν ἀποφάσιστηκε μεταξὺ ἀλλων καὶ ἡ ἔκδοση τῆς ὁρθόδοξης μορφωτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐφημερίδος «ΕΠΑΛΞΕΙΣ», ἡ οποία, ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶναι καρπὸς φιλίας καὶ συνεργασίας, μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ στὴν συνειδητοποίηση ἀπ' ὅλους τῆς ἀνάγκης γιὰ βίωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ πολιτείας.

Ἡ ὁραγδαία ὅμως ἐξέλιξη τῶν γεγονότων στὴν Έλλάδα καὶ στὸ ἔξωτερικό, ἡ συνεχῆς προσπάθεια τῶν διεθνῶν ἀντιχριστιανικῶν κέντρων ἀποφάσεων πρὸς ἀλλοτρίωση τῆς ὁρθόδοξου συνειδήσεως τοῦ λαοῦ μας καὶ ἡ αὐξανόμενη γενικὴ στήψη καὶ ἐγκαταλειφθῆ καθόλου ὁ ἀρχικὸς χαρακτήρας τῆς κινήσεως, ἀφοῦ, γιὰ νὰ γίνει κάποιος συνεργάτης τῶν Επάλξεων, πρέπει νὰ ἔχει σταθερὴν ἐνοριακή-ἐκικλησιαστική ζωὴ καὶ δράση (κληρικός, θεολόγος, κατηχητής, μέλος ἐνοριακῶν κέντρων νεότητος, κ.λ.π.).

Σήμερα, οἱ ἐπιμέρους σκοποὶ σιγὰ σιγὰ ἐπιτελούνται, χωρὶς βεβαίως νὰ ἔχει ἐπιτευχθῆ ὡς ὀλοκληρωτικὴ ἐκπλήρωση τοῦς ἀπόφεντος τοῦ πορείας, ἀφοῦ, δύποτε εἶναι γνωστό, ὁ ἀγιασμὸς ἐνὸς ἔργου συναρτάται μὲ τὴν πορεία τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν ἐπ

